

Mogelijke doodsoorzaken van in Nederland gestrande bruinvissen (2006)...

Auteur H. van Grouw

Maandag, 11 december 2006

Foto: Verse bruinvis liggend op het strand van Texel, 22 maart 2006, (dissectie # TX053) opmerkelijke brandblaarachtige vlekken op de huid (Foto Salko de Wolf).

Bruinvissen zijn in Nederland streng beschermd onder de Flora en Faunawet en in de EU onder de Habitatrichtlijn. De aantallen bruinvissen langs de Nederlandse kust nemen de laatste jaren sterk toe. Parallel hieraan treedt er echter ook een sterke stijging van het aantal strandingen op (zie: walvisstrandingen.nl).

Het NIOZ en Wageningen-IMARES verrichtten dit najaar onderzoek naar de mogelijke oorzaken hiervoor. Dit geschiedde in opdracht van de directie Natuur van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV).

In september 2006 werden de lichamen van 64 gestrande bruinvissen, die eerder dood op de Nederlandse kust waren aangespoeld, door Drs Mardik Leopold van Wageningen-IMARES en Kees Camphuysen van het NIOZ op Texel onderzocht. Zij werden hierbij geassisteerd door een internationaal team van experts uit binnen- en buitenland. Het percentage slachtoffers van verdrinking in visnetten bedroeg 54-70%. Het specifieke visserijtype dat deze sterfte veroorzaakt kon niet worden vastgesteld.

Er waren in 2006 twee perioden met zeer frequente strandingen. Een eerste golf vond plaats in de lente. Dit waren vooral gezonde, vers dode dieren met volle magen. Een tweede golf vond plaats in de zomer. Deze golf vertoonde een vrijwel tegenovergesteld beeld: vooral ongezonde dieren met geringe vetreserves en vaak ook lege magen.